

Yorkshirský teriér

Ročníková práce

Školní rok **2018 / 2019**

Autor: Martin Dostál, IX.B

Konzultant: PhDr. Věra Střítecká

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem ročníkovou práci zpracoval samostatně a použil jen prameny uvedené v seznamu literatury.

Ve Sloupu 22. 5. 2019

Martin Dostál

Poděkování

Na tomto místě bych rád poděkoval vedoucí práce PhDr. Věře Střítecké za ochotnou pomoc a cenné rady při vypracovávání ročníkové práce.

Obsah

Prohlášení	2
Poděkování.....	3
Úvod	5
Historie chovu	5
První yorkshirský teriér	6
Počátky chovu v Čechách	6
Vzhled.....	6
Péče	8
Povaha	8
Zdraví	9
Využití.....	9
Pohyb	9
Slavný válečný hrdina.....	10
Závěr	12
Resumé	13

Úvod

Naše země je psí velmoc. My Češi máme velmi blízko ke všem štěkajícím druhům. Jednoho či více psů má 40 až 45 % domácností, což nás v EU řadí na druhé místo hned za Rumunsko. Pokud pomineme psy potulné, těch oficiálně registrovaných je kolem 2,2 milionů. Pro ty, kteří čtyřnohé tvory milují, je Česko psí ráj. Pro ty, kteří nadávají na znečištěné chodníky, je to zatracený Čoklostan.

Práci na téma yorkshirský teriér jsem si vybral, protože tento druh psa máme doma a chtěl jsem se o něm dozvědět další zajímavosti a nové informace. Yorkshirský teriér bývá zařazován mezi malá společenská plemena. Je ideálním společníkem pro rodiny s dětmi, pro staré lidi i pro aktivní jedince. I když vypadá roztomile, dovede zastrašit svým štěkáním okolí. Je to hravý a aktivní pes. Je však velice tvrdohlavý a nepatří mezi nejposlušnější plemena, proto vyžaduje trpělivého, důsledného a velmi pečlivého pána.

Historie chovu

Yorkshirský teriér původně patřil k psům chovaným anglickou chudinou. V 11. století platil pro poddané v Anglii zákaz lovu a dokonce i zákaz chovu velkých loveckých psů. Zákony požadovaly, aby pes dosahoval maximální průměrné výšky do 7 palců (tj. do 18 cm). Chovem bylo u tohoto ještě stále houževnatého a všestranného psa započato zmenšování do limitu, jenž z tohoto zákona vyplýval. Horníci z hrabství Yorkshire (oblast West Riding), dodržující tehdejší zákony, tak dali počátek vzhledu dnešnímu yorkshirskému teriéroví, který uměl lovit krysy a potkany, příležitostně i králíky. Na vyšlechtění yorkshirského teriéra se patrně podíleli krátkonozí skotští teriéři a o jeho dlouhou srst se pravděpodobně zasloužil maltézský psík. V době průmyslové revoluce, v 19. století, se mnoho lidí stěhovalo za prací ze Skotska do Anglie a to především do hrabství Yorkshire a Lancashire, aby zde našli práci jako dělníci v dolech a textilních firmách. Tito dělníci přiváželi s sebou své malé psíky – teriéry. Chov a prodej psů byl pro dělníky i jednou z forem obživy. Původním posláním yorkshirských teriérů bylo doprovázet horníky do šachet a přádelen, kde působili jako krysaři. Angličtí dělníci dokonce pořádali pro své psy zápasy s krysami.

Přerod yorkshirského teriéra z pracovního psa na psa luxusního se udál až koncem 19. století. Roku 1886 bylo plemeno zapsáno do chovné knihy.

První yorkshirský teriér

Za otce dnešního yorkshirského teriéra je považován jeden z nejznámějších yorkshirských teriérů - Huddersfield Ben, který žil v letech 1865-1871. Tento pes byl registrován pod číslem 3612 a vážil 5,5 kg. Ben byl představen v Manchesteru v roce 1869. Zemřel v září roku 1871 pod koly kočáru. Byl oceněn jako šampión v chytání kryš.

Jeden z nejmenších psů na světě

Váží 2 – 3 kg

Měří 20 – 24 cm

https://en.wikipedia.org/wiki/Huddersfield_Ben

Počátky chovu v Čechách

U nás se stala základem chovu fenka Theresens Amatrix, která byla kryta psem Mendes Ingo. Z tohoto spojení se v roce 1966 narodili tři psi - první štěňátka yorkshirského teriéra u nás. Majitelka jednoho štěněte dovezla několik fen ze SRN. Zájem o chov těchto psů byl opravdu veliký

Vzhled

Toto plemeno má malou a plochou hlavu. Nos je vždy černý. Oči jsou střední, tmavé hnědé – působí jako černé, živé, milé, s inteligentním výrazem. Uši jsou malé, vztyčené, mají trojúhelníkový tvar, tvar obráceného písmene V a jsou pokryté krátkou, tmavou srstí. Někdy se může stát, že se psům uši nepostaví. Krk musí mít pevný, vztyčený. Hrudník široký přiměřeně k ostatním částem těla, žebra jsou

klenutá, hřbet rovný, silná bedra. Ocas může, ale nemusí být kupírovaný, je celý osrstěný, nesený mírně nad úrovní hřbetu, ideálně by měl být rovný.

Srst teriéra splývá naprosto rovně a stejnoměrně po obou stranách a je rozdělena pěšinkou od nosu až po špičku ocasu. Na trupu středně dlouhá, dokonale rovná, na hlavě je dlouhá, intenzivního zlatě tříslového odstínu (tj. ohnivě hnědočervená), zbarvení je nejvýraznější po stranách hlavy, v místě nasazení uší a na čenichu, kde musí být velmi dlouhá. Tříslové zbarvení hlavy nesmí dosahovat na krk. V tříslově zbarvených plochách nesmí být v žádném případě přimíchány tmavé či černé chlupy. Tělo je velmi kompaktní a uhlazené, velmi vzpřímeného držení, budí dojem důležitosti. Maximální povolená hmotnost je do 3200g, ideální váze nejlépe odpovídá výška 20-24 cm. Stavba těla by měla pevná a krátká. Velmi důležitá je hřbetní linie, která musí zůstat rovná i za chůze. Přední i zadní končetiny jsou rovné a pevné, zadní kolenní kloub musí mít správné zaúhlení, které ovlivňuje pohyb psa, hrudní končetiny jsou pevné, pokryté sytě zlatavou srstí, která je tmavší u kořenů než na koncích; toto zbarvení nezasahuje nad lokty. Tlapky jsou kulaté s černými dráčky a polštářky, přední jsou o něco větší než zadní.

<http://www.psi-plemena.cz/files/2008/08/York%C5%A1%C3%ADrsk%C3%BD-terier-York%C5%A1%C3%ADrsk%C3%BD-terier-Yorkshire-Terrier-8.jpg>

https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/thumb/8/8f/Yorkshire_Terrier_WA_Mozart_Dolce_Sinfonia.jpg/250px-Yorkshire_Terrier_WA_Mozart_Dolce_Sinfonia.jpg

Péče

Péče o srst je poměrně náročná, je potřeba ji zastříhovat a upravovat do fazonky, také pravidelně denně česat, aby se netvořily žmolky. Je nutné nejen kartáčování, ale i olejování. Dobré je delší chlupy nad čelem svázat, aby pejskovi nepadaly do očí. Potřebné je také pravidelné koupání a zastřihávání srsti na uších. Dlouhou srst však majitelé udržují většinou pouze k výstavním účelům, domácím mazlíčkům, kteří se výstav neúčastní, majitelé srst zkracují stříháním do přiměřené délky. Údržba srsti je však poměrně náročná. Důležitá je také péče o uši, vnitřní zvukovod musí být udržován v čistotě a měly by z něj být odstraňovány uvolněné chlupy. Drápky psa se musí udržovat krátké.

Povaha

Yorkshirský teriér je čilý a inteligentní pes. Svou povahou je to typický teriér, má velké sebevědomí a nezalekne se ani větších psů ani vetřelců. Svého pána nadevše miluje a je mu velice oddaný. Věrný a přítulný je i k celé rodině. I k cizím lidem bývá příjemný, pokud jsou vítanými hosty a dají mu najevo svou náklonnost. S jinými psy vychází dobře, i když majitel by si měl dát pozor při seznamování s většími psy, protože yorkšír se těchto psů nebojí a neuvědomuje si svou velikost, mohl by tedy být větším psem zraněn. Soužití s ostatními zvířaty bývá bez problému. Povahově je yorkshirský teriér velice temperamentní, energický, rázný a nebojácný. I přes svůj malý vzrůst je to ostrý, odvážný a ostražitý pes, projevuje se hlasem a štěkotem. K neznámým lidem se chová poněkud nedůvěřivě a odtažitě, ale vůči svému majiteli je oddaný. Yorkshirský teriér své předky nezapře, proto je nutná důsledná a trpělivá výchova. Přestože patří mezi nejmenší psí plemena světa, miluje pohyb a dovádění, a proto je i vhodným účastníkem závodů agility a jiných psích sportů. Pravidelný pohyb a zaměstnání je pro toto plemeno velmi důležité. Yorkshirský teriér je společenské plemeno, nevydrží dlouho o samotě, je na lidech závislý. Rád doprovází pána kamkoliv, bez jeho dlouhé společnosti strádá.

Zdraví

Yorkshirský teriér je poměrně dlouhověkým a odolným plemenem, které není nijak přecitlivělé, nebo přehnaně náchylné k onemocněním a nevyskytují se u něj ve velké míře dědičné choroby. Nejdůležitější je vždy prevence a to především co se týče infekčních onemocnění. Pravidelné očkování a odčervování by mělo být samozřejmostí. Častý je i zubní kámen, který je třeba odstraňovat.

Využití

Yorkshirský teriér nemá žádné určité využití. Je to typický bytový pes, neboli hovorově řečeno - gaučák. I přesto je to ale velmi ostražitý pes. Každou návštěvu vám ohlásí hlasitým štěkotem. Je velmi temperamentní, proto je dobré zabezpečit mu mnoho pohybu.

Pohyb

Yorkshirský teriér je velmi živý, doslova srší energií na všechny strany. Oplývá velkou vytrvalostí a rozhodně nezapře, že mu v těle koluje krev jeho loveckých předků. Vyžaduje dostatek podnětů a pohybu odpovídajícího jeho velikosti. Yorkshirský teriér se nehodí pro velmi aktivní sportovce a vyznavače extrémních sportů, kteří hledají psího parťáka pro jízdu na kole či vytrvalostní běh za každého počasí. Na druhou stranu se v žádném případě nejedná o vyloženě polštářového psíka, zejména mladý yorkshirský teriér plný síly s radostí doprovodí svého pána i na delších výletech. Často je i v dospělosti velmi hravý, výhodou je, že mu k dostatečnému vybouření stačí o poznání méně prostoru, než větším psím plemenům.

Slavný válečný hrdina

<https://americacomesalive.com/2016/08/25/smoky-yorkshire-terrier-and-wwii-war-dog>

Statečné a neobyčejně talentované fence yorkshirského teriéra Smoky byla za její zásluhy během druhé světové války udělena hodnost desátníka a stala se oficiálním maskotem amerických vojenských jednotek v Tichém oceánu. Teriér byl údajně nalezcem, kterého si osvojil válečný reportér a fotograf Bill Wynne. V posledním roce druhé světové války, v únoru 1945 propukla v průzkumné letce americké armády na Papui-Nové Guineji panika. Podzemní kabel, který zajišťoval spojení mezi velitelskou centrálou letectva a piloty, přestal fungovat. Toto spojení muselo být bezpodmínečně obnoveno, aby Američané mohli nejen reagovat na útoky japonských kamikadze, ale hlavně aby mohli přejít do rozhodujícího závěrečného útoku.

Rozkopat jednadvacetimetrou betonovou startovní a přistávací dráhu, kabel vyměnit a dráhu dát zase do původního stavu by trvalo nejméně tři dny. Tři dny, během nichž by sedmdesát amerických letadel – jak průzkumných, tak stíhaček – bylo vystaveno na milost a nemilost japonskému letectvu. Generální štáb byl bezradný. A pak třidvacetiletý desátník Bill Wynne, jeden z létajících fotografů, kteří dokumentovali krajinu a lokalizovali cíle eventuálních útoků, dostal nápad. Řekl, že ví o někom, kdo by problém mohl rychle a nenápadně, aniž by byl zpozorován nepřáteli, vyřešit. Zachráncem elitní jednotky se měl stát jeho pejsek, sotva dvoukilová a osmnáct centimetrů vysoká a nesmírně šikovní fenka jorkširského teriéra jménem Smoky.

Válečný reportér a fotograf Bill Wynne a jeho fenka yorkshirský teriér Smoky Sotvaže velitel návrh odsouhlasil, Wynne připevnil fence k obojku jeden konec asi pětadvacetimetrového kabelu, zavázal jí oči a posadil ji ke „vchodu“ do tunelu o průměru dvaceti centimetrů. Sám si sedl k „východu“ a na Smoky zavolal. Ta okamžitě vlezla dovnitř a rozběhla se ke svému páníčkovi. Jak obrovská musela být důvěra, kterou tento statečný mrňous pociťoval k svému člověku! O sedm minut později byla akce skončena. A Billova Smoky sklídila od posádky tak nadšené ovace,

jako předtím snad jen Marlene Dietrichová během svých frontových vystoupení pro vojáky. Váleční dopisovatelé se předháněli ve snaze získat se Smoky „interview“ a Bill musel donekonečna vyprávět, jak k tomuto malinkatému pejskovi vůbec přišel. Smoky se stala maskotem vojáků, její pán ji naučil mnoha kouskům a trikům, jejím nejdůležitějším úkolem bylo ale udržet úsměv na tváři mužů, s nimiž bojovala. Se svým pánem absolvovala cestu letadlem, skok padákem. Její slavná pozice ve vojenské přilbě byla uveřejněna v mnoha časopisech a je součástí jejích pomníků, nebyla to jen roztomilá pozice, ale ryze praktická součást hygieny, psa bylo třeba v džungli často koupat.

<http://www.xantypa.cz/cislo-casopisu/xantypa-02-2019/3798-3/statecny-pes-smoky>

https://www.jocelynkelly.com/images/14_interesnih_faktov_o_jorkshirskih_tererah.jpg

Závěr

V dnešní době patří yorkšíři mezi plemena uznávaná světovou kynologickou federací (FCI). Oficiální název plemene je Yorkshire Terrier.

Zatímco v jiných částech světa je pes hlavně hlídačem majetku, nás Čechy doprovází jako kamarád. Odpůrci psů mluví o Česku jako o čoklostanu, většina lidí však jejich přítomnost bere s pochopením. I statistiky Mezinárodní kynologické federace (FCI) potvrzují, že psy milujeme více než ostatní. V Česku připadá jeden pes na pět obyvatel, v Rakousku nebo ve Francii je to daleko méně. Třeba v Belgii je pes skoro rarita. Láska ke psům tak částečně vysvětluje i to, že více než třetina domácností je totiž jednočlenných. V naší rodině má yorkshirský teriér pevné postavení tak jako naše maminka, ta je jeho paní, tu respektuje a nevýslovně miluje.

Resumé

For my coursework I chose the topic Yorkshire terrier. I focused on this theme because I wanted to find out new interesting information about this kind of dog. I mentioned the breeding history, the first Yorkshire Terrier, the beginnings of breeding in Bohemia, the appearance, the care, the health, the use and the famous war hero. I have learnt many interesting information about this topic by writing my coursework.

Zdroje:

https://cs.wikipedia.org/wiki/Jork%C5%A1%C3%ADrsk%C3%BD_teri%C3%A9r

<http://www.xantypa.cz/cislo-casopisu/xantypa-02-2019/3798-3/statecny-pes-smoky>

<https://www.idnes.cz/zpravy/domaci/cesi-a-psi-serial>

[fenomen.A160226_141216_domaci_mav](#)

Seznam literatury

KEYES, Rachel: *Jorkšírský teriér*. Praha 2000, Fortuna Print, ISBN 80-86144-57-7.